

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חודש בחודשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לזמב"ט, שער התפילה פרק ה')

ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 114 – כה תמוז תשס"ד לפ"ק ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל

להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזיר כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א

ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר ליקוטי הלכות - הלכות מעונן ומנחש הלכה ב

הלכה ב:

אין שואלין בחוזהים בפוכבים וכו' משום שנאמר, "תמים תהיה עם ה' אלקיך וכו'":

על – פי מה שכתב רבנו במאמר "תקעו", המדבר מתוכחה בלקוטי תנינא סימן ח, שעל – ידי נבואה נתתקן המדמה ועל – ידי זה זוכין לאמונה ישרה ונתבטל אמונות פוזביות, שהם זהמת הנחש, בחינת מנחשים ומעוננים וכו'. ועל – ידי אמונה זוכין לחסד שעל ידו יהיה חדוש העולם לעתיד בחינת עולם חסד יפנה. והחדוש יהיה בבחינת ארץ ישראל שהוא בחינת השגחה, בחינת תמיד עיני ה' אלקיד בה, כי אזי יתנהג העולם על – ידי השגחה ונפלאות כמו ארץ ישראל, כי עקר ארץ ישראל הוא על – ידי בחינת פח מעשיו הגיד לעמו, כמו שכתוב, בראשית וכו'. אמר רבי יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחדש הזה לכם, אלא משום פח מעשיו וכו', כדי שלא יאמרו לסטים וכו'. עין שם כל זה היטב:

א) כי באמת ישראל – עם קדוש הם בבחינת למעלה מהטבע, כי אינם מסורים לשום שר ואינם מתנהגים על פי הטבע של מערכת השמים רק על – פי השגחתו יתברך. ועל – בן הם מצוים שלא לדרש באותו השמים ולא לעונן ולנחש, כמו שכתוב, מאותות השמים אל תחתו כי יחתו הגויים מהמה. כי באמת הא בהא תליא, כי כשישראל אינם דורשים באלו השקרנים והדמיונות פוזבים של המעוננים והדורשים באותות השמים וחוזהים בפוכבים וכיוצא. נמצא, שהם מכניעים זהמת הנחש ומדבקים עצמם באמונה דקדשה, כי אלו הדמיונות של שקר הנ"ל של המנחשים והמעוננים הם זהמת הנחש כנ"ל. וכשהם מתרחקים מזה רק שמאמינים בה' לבדו יתברך, אזי זוכים על – ידי האמונה לבחינת חדוש העולם, בחינת ארץ ישראל. ואזי הנהגתם על

– יְדֵי הַשְּׁגָחָה לְבַד, עַל – יְדֵי בַחֲיִנַת נַפְלָאוֹת לְמַעַלָּה מִהַטְבַּע שֶׁל מַעְרַכַת הַשָּׁמַיִם. נִמְצָא, שֶׁעַל – יְדֵי זֶה אֵין צְרִיכִים לִירָא כָּלֵל מְאוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם, כִּי מִתְנַהֲגִים עַל – יְדֵי הַשְּׁגָחָה לְבַד כִּנ"ל. נִמְצָא, שֶׁעַל – יְדֵי זֶה בְּעַצְמוֹ, שֶׁהֵם מִתְרַחֲקִים מִזֶּה, עַל – יְדֵי זֶה אֵינָם צְרִיכִים לִיאָה מִזֶּה כִּנ"ל. וְזֶה כִּי יַחְתּוּ הַגּוֹיִים מִהֶמָּה, כִּי הֵם יֵשׁ לָהֶם לִירָא מִזֶּה מֵאַחַר שֶׁהִנְהִיגְתֶּם עַל – יְדֵי הַטְבַּע, כִּי אֵינָם זוֹכִים לְבַחֲיִנַת הַשְּׁגָחָה גְמוּרָה בְּשִׁלְמוֹת, מֵאַחַר שֶׁלֹּא פָּסְקָה זִהְמִתָּן, זִהְמַת הַנְּחָשׁ וְהֵם אֵל מְעוֹנְנִים וְקוֹסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאֵין לָהֶם אֱמוּנָה בַּה'. וּמִחֲמַת זֶה אֵינָם זוֹכִים לְבַחֲיִנַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בַּחֲיִנַת הַשְּׁגָחָה, בַּחֲיִנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לָזֶה כִּי אִם עַל – יְדֵי אֱמוּנָה דְקִדְשָׁה. וְעַל – כִּן מֵאַחַר שֶׁאֵינָם זוֹכִין לְבַחֲיִנַת הַשְּׁגָחָה, נִמְצָא שֶׁהֵם מִתְנַהֲגִים עַל – פִּי הַטְבַּע וְעַל – כִּן יֵשׁ לָהֶם לְהִתִּירָא מֵאוֹתוֹ הַשָּׁמַיִם, מִחֲמַת זֶה בְּעַצְמוֹ שֶׁהֵם דוֹרְשִׁים בָּהֶם וְאֵין לָהֶם אֱמוּנָה דְקִדְשָׁה כִּנ"ל, כִּי הָא בְּהָא תְּלִיא כִּנ"ל:

(ב) וְזֶה שְׁפָתוֹב אֶצֶל אֶסוּר שֶׁלֹּא לְדַרְשׁ בְּמִכְשָׁפִים וּמְעוֹנְנִים, "תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹקֶיךָ". 'עַם ה' אֱלֹקֶיךָ' דִּיקָא. ה' אֱלֹקִים זֶה בַּחֲיִנַת שֵׁם מְלֵא, בַּחֲיִנַת עֲלָמָא דְאֲתִי, שְׂאֵז יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, בַּחֲיִנַת ה' הוּא הָאֱלֹקִים, בַּחֲיִנַת כְּלוֹ טוֹב. כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַז"ל וְכַמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבִּנּוּ ז"ל בְּכַמְּהָ מְקוֹמוֹת, כִּי אֵז יִתְבַטֵּל הַטְבַּע וְיִתְנַהֵג עַל – יְדֵי הַשְּׁגָחָה לְבַד. וְהַשְּׁגָחָה יִתְבַרֵךְ הוּא כְּלוֹ טוֹב כְּלוֹ חֶסֶד, בַּחֲיִנַת עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה. כִּי הַטְבַּע הוּא הַסְּתֵרַת הַשְּׁגָחָה יִתְבַרֵךְ, בַּחֲיִנַת דִּין, בַּחֲיִנַת אֱלֹקִים גִּימְטְרִיא הַטְבַּע, כְּמוֹבָא. כִּי בְּאֵמַת גַּם הַטְבַּע הוּא מִתְנַהֵג עַל – יְדֵי הַשְּׁגָחָה יִתְבַרֵךְ, רַק שֶׁהַשְּׁגָחָה הִיא נִסְתֵּרַת וְנִעְלָמַת בְּבַחֲיִנַת הַסְּתֵרָה בְּבַחֲיִנַת דִּין. וְכִשְׁנִתְגַּלְּהָ הַשְּׁגָחָה אֵזִי הוּא כְּלוֹ טַבֵּב כְּלוֹ חֶסֶד, שְׂזֶה בַּחֲיִנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, בַּחֲיִנַת עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, כִּי אֵז יִתְנַהֵג עַל – יְדֵי הַשְּׁגָחָה לְבַד כִּנ"ל. וְאֵזִי יִתְגַּלְּהָ כִּי כְּלוֹ אֶחָד, כִּי גַם הַטְבַּע הוּא הַשְּׁגָחָה, כִּי ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, בַּחֲיִנַת ה' הוּא הָאֱלֹקִים. ה' הוּא בַּחֲיִנַת הַשְּׁגָחָה, בַּחֲיִנַת חֶסֶד. אֱלֹקִים בַּחֲיִנַת דִּין, בַּחֲיִנַת הַטְבַּע כִּנ"ל. וְלַעֲתִיד יִתְגַּלְּהָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים כִּי כְּלוֹ טוֹב כְּלוֹ אֶחָד, כִּי גַם הַטְבַּע תִּהְיֶה נִכְלָלַת בְּהַשְּׁגָחָה, כִּי כְּלוֹ חַד כִּנ"ל. וְאַנְחֵנוּ עִם קְדוּשׁ מִצְוִים גַּם עִכְשׁוֹ לְאֲדַבְּקָא מִחֲשַׁבְתָּא בְּעֲלָמָא דְאֲתִי וְלַהֲמַשִּׁיךְ בַּחֲיִנַת עֲלָמָא דְאֲתִי, בַּחֲיִנַת הַשְּׁגָחָה גַם בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי זֶה עֵקֶר עֲבוּדְתָנוּ שִׁיְהִיָּה נִכְלָל זֶה הָעוֹלָם בְּבַחֲיִנַת עֲלָמָא דְאֲתִי, שִׁיְהִיָּה כְּלוֹ אֶחָד. וְעַל – כִּן אֲנֵנוּ מִצְוִין שֶׁלֹּא לְדַרְשׁ בְּאוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם וְלֹא בְּמִנְחָשִׁים וּמְעוֹנְנִים, רַק לְהֵאֱמִין בַּה' בְּדֵי לְזַכּוֹת עַל – יְדֵי זֶה לְבַחֲיִנַת הַשְּׁגָחָה, בַּחֲיִנַת עֲלָמָא דְאֲתִי. וְזֶהוּ בַּחֲיִנַת תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹקֶיךָ, שְׁפָתוֹב אַחַר אֲזַהְרוֹת לֹא יִהְיֶה כִּךְ מְעוֹנֵן וּמִנְחָשׁ וְכו'. עִם ה' אֱלֹקֶיךָ דִּיקָא, בַּחֲיִנַת ה' הוּא הָאֱלֹקִים, בַּחֲיִנַת עֲלָמָא דְאֲתִי שְׂאֵנוּ מִצְוִים לְדַבֵּק עֲצַמְנוּ בְּבַחֲיִנַת עֲלָמָא דְאֲתִי, בַּחֲיִנַת הַשְּׁגָחָה, בַּחֲיִנַת ה' הוּא הָאֱלֹקִים, בַּחֲיִנַת כְּלוֹ טוֹב, בַּחֲיִנַת בְּטוֹל הַטְבַּע. כִּי הַטְבַּע, שֶׁהוּא בַּחֲיִנַת אֱלֹקִים, נִכְלָל בְּבַחֲיִנַת ה', בַּחֲיִנַת הַשְּׁגָחָה, כִּי כְּלוֹ אֶחָד כְּלוֹ טוֹב כִּנ"ל. וְזֶה בַּחֲיִנַת תָּמִים, כִּי זֶה עֵקֶר הַתְּמִימוֹת וְהַשְּׁלֵמוֹת שְׂאֵין בּוֹ שׁוּם חֶסְרוֹן, כִּי כָּל הַחֶסְרוֹנוֹת וְהַדִּינִים הֵם

בבחינת הטבע שיניקתה מבחינת דין, מבחינת אלקים, אבל בבחינת השגחה, בחינת עלמא דאתי אין שום חסרון ודין כלל, כי כלו טוב כנ"ל. וזה שנזכר ארץ ישראל אצל הזהרה זו ותלה כבישת ארץ ישראל במצוה זו, כמו שכתוב, "כי הגוים אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן וכו'". כי באמת עקר כבישת ארץ ישראל הוא על – ידי שאנו פרושים מאסור זה, כי על – ידי זה שאנו מתרחקים מזהמא זו של מנחשים ומעוננים, רק אנו מאמינים בה, על – ידי זה אנו זוכין לבחינת חדוש העולם, שהוא בחינת ארץ ישראל. כי עקר ארץ ישראל הוא על – ידי פח מעשיו, על – ידי שמאמינים כי ה' ברא הכל ברצונו וכו'. וזה שכתוב, "כי בגלל התועבות האלה ה' אלקיך מוריש אותם מפניך". כי על – ידי שדורשים באלו התועבות ואין להם אמונה, על – ידי זה הם נתגרשים מארץ ישראל, כי אי אפשר לזכות לארץ ישראל כי אם על – ידי אמונה כנ"ל. וזה שנסמך אצל אזהרה זו, "נביא אקים לך וכו'". כי כל זה תלוי בנביא האמת, כי על – ידי נבואה זוכין לאמונה דקדשה ולפרש מזהמת הנחש שהוא בחינת מנחשים ומעוננים כנ"ל:

ג) נמצא שעקר אסור של מנחשים ומעוננים וכיוצא הוא כדי לפרש מזהמת הנחש ולהמשיך עלינו השגחתו יתברך בחינת עלמא דאתי על – ידי האמונה דקדשה כנ"ל. ועל פי זה יש לישיב מנהג העולם המובא בשלחן ערוך, נהגו שאין מתחילין בשני ורביעי. ולכאורה הוא כמו מעונן, חס ושלום, אך יש לישיב המנהג, כי אדרבא, בזה אנו מראין שאין אנו רוצין שיהיה הנהגתנו על פי הטבע, חס ושלום, רק על – ידי השגחתו יתברך לבד, כי בשני היה הבדלה, והבדלה הוא בחינת עולם הזה שבו סוד ההבדלה בין טוב לרע וכו'. אבל לעתיד לא יהיה בחינת הבדלה, כי אז יהיה כלו טוב ולא יהיה שום רע כלל. ועל – פן אין אנו מתחילין בשני, להורות שאין אנו מתנהגים על פי הנהגת עולם הזה, שהוא בחינת יום שני, שזה סוד הבדלה כנ"ל. ועל – פן לא נאמר כי טוב בשני כנ"ל. וזה בחינת שאין מתחילין ברביעי, כי ברביעי נאמר, "יהי מארת חסר, כי בו היה קטרוג הירח ונתמעטה. ומעוט הירח זה בחינת הנהגת עולם הזה, בחינת הטבע, בחינת דין שהשגחה והחסד הוא נסתר, כביכול, שעל – ידי זה בחינת הלבנה היא נתמעטה ואינה מאירה בשלמות. ולעתיד שאז יתבטל הטבע ואז יכלל הטבע בהשגחה, כי יהיה כלו אחד כלו טוב, אז יתקיים, "והיה אור הלבנה כאור החמה כאור שבעת ימי בראשית". כי יתמלא פגימת הלבנה ולא יהיה בה שום מעוט, כי אז יתגלה השגחתו וחסדו יתברך ויהיה כלו אחד, בחינת ה' הוא האלקים, שזהו בחינת אור הלבנה כאור החמה כידוע. ועל – פן אין אנו מתחילין ברביעי, שבו הוא בחינת מארת חסר, בחינת מעוט הלבנה, שזה בחינת הנהגת העולם הזה, בחינת הנהגת הטבע כנ"ל, כי אנו רוצים שלא יהיה הנהגותינו על פי הטבע, רק על – פי השגחה שהוא בחינת עלמא דאתי שאז יהיה אור הלבנה כאור החמה וכו' כנ"ל. כל זה כתבנו לישיב המנהג, אבל

באמת טוב יותר שלא להקפיד על זה כלל, כמו ש? ??? הרמב"ן שאינו משנת חסידים, ד) ועל – בן אנו מונין ללבנה, כי אנו ממשיכין בעולם הזה בחינת עלמא דאתי, בחינת מלוי הלבנה, בחינת ה' הוא האלקים, בחינת אור הלבנה כאור החמה. ועל – בן אנו עושים עקר מן הלבנה, כי זה עקר עבודתנו למלאות פגימת הלבנה, ועל – בן אנו מקדשין החדש ועושים ראש חדש. ועקר קדוש החדש הוא למלאות פגימת הלבנה כידוע, כי אנו ממשיכין הקדשה מעלמא דאתי, שאז יהיה אור הלבנה כאור החמה בעולם הזה גם בן ומקדשין החדש למלאות פגימתה כנ"ל. ועל – בן נקרא ראש חדש בחינת חדוש העולם שאז יתמלא פגימתה ועל – ידי קדשת ראש חדש אנו ממשיכין בחינה זו גם עכשו, ועל – בן נקרא ראש חדש על שם חדוש העולם כנ"ל. ועל – בן כל הימים טובים הם נמנין ללבנה, כי כל הימים טובים הם זכר ליציאת מצרים שעשה עמנו אותו נוראות שנוי הטבע. נמצא שבכל הימים טובים נתגלה השגחתו יתברך בטול הטבע בחינת עלמא דאתי ועל בן הם נמנין ללבנה, כי עקר מה שאנו מונין ללבנה הוא להורות שאנו מאמינים שתתמלא פגימתה ויהיה אור הלבנה כאור החמה ובזה בעצמו שאנו מונין אל הלבנה ומקדשין אותה ועושים הימים טובים על ידה, על – ידי זה בעצמו נתמלא פגימתה, כי הימים טובים מרמזים על מלוי פגימתה, כי הם בבחינת עלמא דאתי, בחינת בטול הטבע, שהוא בחינת מלוי הלבנה, בחינת אור הלבנה כאור החמה כנ"ל. ועל – בן עקר קדוש החדש הוא מצוה ראשונה שנצטוו ישראל כשיצאו ממצרים, כי אז נתגלה השגחתו יתברך, כי שידד? המערכות ועשה עמנו נפלאות גדולות ואז נתגלה ונמשך בחינת עלמא דאתי בזה העולם, שזהו בחינת קדוש החדש כנ"ל. נמצא, שקדוש החדש הוא בבחינת עלמא דאתי, בחינת השגחה, בחינת ארץ ישראל. וזה שסמכו רז"ל זה לזה במאמר רבי יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה מבראשית, אלא מהחדש הזה לכם, אלא משום פח מעשיו וכו'. דהינו כבישת ארץ ישראל וכו'. כי באמת הכל אחד וההתחלה שהיה ראוי להתחיל מהחדש הזה וכו'. וההתחלה של בראשית וכו', הכל אחד, כי החדש הזה, הינו מצות קדוש החדש הוא להמשיך בחינת השגחה, בחינת חדוש העולם, בחינת ארץ ישראל בזה העולם. וזהו בחינת ההתחלה מבראשית בשביל פח מעשיו, כדי לכבש ארץ ישראל שהוא בחינת השגחה, בחינת חדוש העולם כנ"ל, ברוך ה' לעולם, אמן ואמן:

וזה, "כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל". כי על – ידי שאין בהם נחש וקסם, רק מאמינים בה', על – ידי זה זוכין לבחינת השגחה, בחינת חדוש העולם שהוא בחינת כעת יאמר ליעקב וכו' כנ"ל:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים

 ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה